

pet pripel na prejšnje mesto. Sam Bog je poveljal njegov čin! Kajti v hipu, ko se je odmaknil od kraja, kjer je Kristusova podoba ležala na tleh in stopil dva koraka proti križu, se zarije ogromna granata v zemljo, kjer je pravkar stal, razpoči s strašanskim pokom ter pokrije vse na okrog z zemljo in kamenjem. Dalmatinou se prav ničesar ni zgodilo! Tovariši pa so mu častitali h hrabremu činu njegove pobožnosti ter občudovali varstvo božje, ki se je nad njim pokazalo.

Kalvarija stoji! Zidovje, ki bi je Lah! tako radi razrušili in dobili v svoje roke, kljubuje mogočno vsem njih naporom in vsemu njihovemu divjemu ognju. Nepremagljivost pa podajajo temu zidovju junaški sinovi bratske Dalmacije, junaški vojaški sploh, ki so tam gori zbrani od vseh delov naše monarhije. Ni ga razločka med njimi! Ena misel prevéva vse: Mi se borimo tukaj za prostost, katero nam hoče Lah vzeti in steptati! Mi se borimo proti verolomstvu in nezvestobi, v katerih imenu gleda Lah proti nam! Mi se borimo vsi brez izjeme za državo, v kateri imamo vsi svoj dom. Z združenimi močmi — in vojaki so nepremagljivi. In oni tvorijo z našo Kalvarijo zid, ob katerem si sovražnik razbija glavo in prek katerega ne pojde nikdar do naše Gorice, ki se razprostira v vsi svoji nežnosti in lepoti ter v svoji bujni vrtni krasoti pred njegovimi pohlepni očmi...

Križ pa, ki se dviga na gori, je za vojake znak neizčrpni moči! Tam gori se čutijo varne. Sami pripovedujejo, s kakim zaupanjem se sredi granat in šrapnelov iz svojih jarkov ozirajo na križ, na Kristusa, ki z razpetimi rokami blagoslavlja nje in njih napore ter stoji ob strani onim, katerim so bile prizadane pekoče rane, da jih junaško prenašajo, a tudi onim, ki v službi domovine umirajo in iščejo v Njem s svojimi zadnjimi pogledi milostnega sodnika...

Hrvat ostane na mostu, konj pade v Sočo.

Ko so dne 7. junija Lah! obstreljevali goriški most in je ena laška granata padla na most, je bil na njem ravno avstrijski vojak z vozom. Že ko je prihajalo sikanje vedno bližje, je skočil raz konja. To je bilo previdno, kajti že v prihodnjem trenutku je vrglo konja čez mostno ograjo v Sočo. Vojaka od kraja ni bilo videti. Potem se je priplazil iz dima, sicer ranjen po obrazu in na nogi, a vendar ne nevarno. Nesli so ga na voz, odkoder je okoli stoječe pozdravljali smehljaje s cigareto v ustih in s krvavim obrazom. Bil je Hrvat.

Obed mrtvih.

Dunajski listi poročajo: Na oni strani Soče leži vas Mariano, kjer so se pred nekaj dnevi udoma-

čili sovražniki. Nekega dne okrog polnoči smo opazili, da obdujejo častniki zunaj poleg neke hiše; bilo jih je 26. Sredi kosila sproži naša baterija skupni strel; ena granata se je razpočila sredi med častniki, tako, da je bilo to njihovo zadnje kosilo — kosilo mrtvih. Učinek je bil strašen; miza in častniki so bili kakor pomeđeni.

Od neke druge baterije so videli častniški štab, general je šel s svojimi častniki proti bojni črti. Nankrat zadene naš strel sredi družbe. General in nekaj častnikov je padlo, drugi so se razkropili. Pozneje smo videli častnike hiteti k ranjenim. Drugi strel je zadel tudi te. Nato je prišlo sanitetno osebje, ki je odneslo generala.

80.000 Italijanov padlo ob Soči.

Italijanski list „Tribuna“ piše, da so izgubili Italijani v bojih ob Soči desetak že 80.000 mož.

Naša mornarica.

Inozemski listi venomer prinašajo poročila, da je naša mornarica vsled sovražnih napadov izgubila več ladij. Uradno se temu nasprotno zatrjuje, da naša slavna mornarica v boju proti Italiji ni doživela nobene, kakšnesibodi izgube in da so tudi poročila inozemskih listov o poškodbah naših podmorskih čolnov popolnoma neresnična.

Naš podmorski čoln potopil italijansko križarko „Amalfi“.

Dne 7. julija, ob pol osmi uri zjutraj, je potopil torpedni strel našega podmorskega čolna v severnem delu Jadranskega morja v bližini italijanske obale italijansko križarko „Amalfi“. Od torpednega strela zadeta križarka se je takoj nagnila na levo stran. Štiri italijanske križarke so hitro prihitile zadeti križarki na pomoč, iz Benetk sta pa odpulila dva italijanska parnika, da se udeležita rešilnega dela. Od posadke, ki je štela 684 mož, je bilo rešenih 500 mož, ostali so našli smrt v morskih valovih.

Dočim italijansko vojno brodogradništvo še dosedaj ni doseglo nobenega drugega uspeha, kakor da si je ogledalo otok Vis, kjer je bilo leta 1866 pod admiralom Persanom od našega admirala Tegetthoffa tako hudo tepeno, obstreljuje naše vojne ladje prav uspešno italijansko morskobal, kateri so že prizadajale čez 200 milijonov lir škode, in potaplja italijanske vojne ladje in podmorske čolne.

koleri obolele vojake pustili v oskrbi Rudčega križa, jih pa armada vlačí seboj od kraja do kraja, s čemer se je kuga raznesla in razpasla že na vse strani.

Ob Donavi.

Med Srbi in Avstrijci se vršijo le artilerijski boji. Dne 5. in 6. julija je pri Oršovi in Ada Kalehu (ob avstrijsko-srbsko-rumunski meji) avstrijska artilerija živahno obstreljevala srbske postojanke. Dne 6. t. m. zvečer je srbska artilerija utihnila, iz česar se sklepa, da je bila poškodovana. Dne 8. t. m. je pa priplul srbski zrakoplov nad ogrsko mesto Petrovarčin in je vrget proti mostu čez Donavo bombo, ki pa je svoj cilj zgrešila. Drugi dan se je sovražni zrakoplovec zopet pojavil v višini 3000 metrov nad mestom in brezuspešno meta bombe. Srbi bi radi mest čez Donavo razstrelili. Njih trud je pa bil zaman.

Naši ujetniki na Srbskem.

Bolgarski listi javljajo, da so vsi avstrijski vojni ujetniki v Srbiji sedaj zaposleni pri gradbi železnice skozi Albanijo do Jadranskega morja.

Boji s Črnogorci.

Izhodno od Trebinja v Hercegovini so Črnogorci v zadnjem času večkrat napadli naše postojanke, in sicer večinoma po noči. Taki napadi se bili dne 6., 7. in 9. julija, a so bili vsi odbiti. Naš artilerijski ogenj je črnogorske postojanke zelo opustošil. Naš zrakoplovec je izsledil skrite črnogorske postojanke in meta na nje bombe.

Boji v Južni Afriki.

Boji nemških čet, ki so, dasi maloštevilne, vendar desetak branile nemške naselbine v Južni Afriki, so se udale angleškim južnoafriškim četam. Na potek svetovne vojske ne bo ta dogodek niti najmanj uplival.

Anglikanski škof prosi papeža za mirovno posredovanje.

Iz Budimpešte se poroča, da je zaprosil anglikanski škof Wilhelm papeža, da naj posreduje za mir.

Svedske žene za mir.

Sveškemu notranjemu ministru je izročilo 91 tisoč švedskih žen prošnjo, da naj posreduje švedska vlada za mir.

Priprave za nove boje.

Zadnje dni na celi bojni črti mir. — Med Vislo in Lublin prihajajo ruske rezerve. — Tudi v Besarabiji zbirajo Rusi nove čete.

Maribor, 14. julija.

Ko so naše čete pod poveljstvom nadvojvode Jožef Ferdinanda zavzele mesto Krasnik, se niso ustavile, ampak prodirale ob cesti Krasnik-Lublin naprej proti Lublinu. Toda Rusi so med tem zbrali proti nam velike rezerve ter so naše prednje čete ljuto napadli. Glavna naša moč je stala močno utrjena na višinah severno od Krasnika. Prednje čete so se ruski premoči umaknile ter se združile z glavno našo močjo. Rusi so tudi tukaj poskusili svojo srečo, a so bili odbiti. Krasnik in višine severno od Krasnika so trdno v naših rokah. Vsled neuspehov so tudi Rusi ustavili napade in sedaj je na naši in na ruski strani mir.

Naše čete imajo dovolj dela, da uredijo in pripravijo vse za nadaljno prodiranje in napadanje. Od 1. maja so neprestano prodirale in marsikaj je treba sedaj izpolniti. Z našim prodiranjem se je tudi nadaljšala dovozna četa za strelivo, živež in obleko tudi v tem oziru, da se zagotovi in izpopolni nagli dovoz, je treba veliko dela. Pomisliti moramo, da naše čete stojijo sedaj v neposredni bližini velikih ruskih trdnjav Ivangorod, Lublin, Holm in da je za zavzetje trdnjav treba armado urediti in zadovoljiti do zadnjega gumba.

Ob Bugu, Zloti Lipi in ob Dnjestrju vlada vobče mir. Naši so se zakopali ter se po načrtih svojih poveljnikov pripravljajo, da onemogočijo vsak sovražni uspeh.

Krajpada se tudi Rusi skrbno pripravljajo. V Besarabiji, odkoder prihajajo ruski sunki v našo fronto ob Dnjestrju, se zbirajo močne rezervne čete. V ozemlje med Vislo in Bug pa je baje došlo 300.000 svežih ruskih rezerv. Pričakovati nam je torej kmalu novih srditih bojev.

Boji okoli Krasnika.

Iz vojnega poročevalskega štana se poroča: Z močnimi silami severno od Krasnika proti našim pro-

dirajočim četam izvedeni ruski protinapad, kakor se zdi, ni opravičil ruskih pričakovanj. Naše čete so se le nekoliko umaknile in tako zvrnale bojno črto. Če bodo sedaj, ko ruski napadi ponehavajo, napravili svoj prodiralni poskus, ali če se jim kljub njihovim močnim rezervam ne bo posrečilo izvesti močnih protisunkov, se bo kmalu pokazalo. Vsekako so avstrijske čete svojo namero, da drže višine pri Krasniku kot kritje dosežanih pridobitev mogle rešiti tako, da nadaljni razvoj akcije kljub velikim ruskim silam ne more biti dvomljiv.

Ruske nove rezerve.

„Tagesanzeiger“ v Curihu poroča: Splošni položaj na gališko-poljskem bojišču sicer še ni odločen, ampak o tem ni dvomiti, da bo izid za Avstrijo in Nemčijo srečen. Rusi so pripeljali za ta brezupni boj 300.000 mož rezerve. Poročila iz ruskih virov preko Pariza jasno kažejo, da pripravljajo francosko in rusko javnost na obleganje Varšave in Ivangoroda.

Ruski odpor.

Francoski listi pričakujejo velik ruski odpor na črti Visla-Bug. Velikemu knezu Nikolaju Nikolajeviču je bilo dano od 1. junija osem tednov časa, da organizira odpor. Od tega je odvisna odločitev za rusko armado v letošnjem letu.

1600 km dolga fronta.

Naša fronta nasproti Rusom sega od mesta Šavli na severnem Ruskem do mesta Zalesčiki v Bukovini ter je dolga 1600 km; če računamo po dva vojaka na meter, bi bilo za obrambo te ogromne črte potrebnih 3.200.000 mož. Če se potisne Ruse iz Rusko-Poljske, se bojna črta za nas tako ugodno izravna, da bi bila fronta komaj kakih 400 km dolga, tako da bi se lahko obilo čet porabilo na drugih važnih bojiščih.

Kolera v ruski vojski.

„Kuryer Lwowski“ poroča, da divja v ruski vojski kolera, ki tudi pozimi ni prenehalala. Ker so se zanemarile zdravstvene odredbe, se je sedaj kolera v ruski vojski strašno razširila. Namesto da bi na

Kanonik Jakob Kavčič.

Maribor, 8. julija 1915.

Pretrsljiva vest je danes došla v Maribor. Umrl je v Gradeu v bolnišnici usmiljenih bratov prečast. g. kanonik Jakob Kavčič. Že dolgo časa smo s strahom pričakovali tega poročila, kajti vedeli smo, da je preblagi gospod kanonik smrtonojevno bolan. Ker je bil pokojnik v Mariboru obče znan in v vseh slojih zelo priljubljen, je bila žalost, posebno v njegovih prijateljskih krogih, velika in odkritosrčna.

Iz življenja nepozabljivega pokojnika naj pojasnijo sledeči podatki dobo njegovega skromnega, a velezasluznega življenja.

Rojen je bil rajni g. Jakob Kavčič 14. majnika 1862 pri Sv. Petru pri Radgoni. Po odlično dovršeni ljudski šoli v Gornji Radgoni je šel na gimnazijo v Maribor. Kot četrtošolec je bil l. 1878 sprejet med prvimi gojenci v dijaško semenišče, kjer je bil uzor marljivosti in vzglednega vedenja. Po maturi je šel v bogoslovje, kjer je nadaljeval svoje neumorne študije in hrepenenje po nrajni popolnosti. V 3. letniku je bil duhovnikom posvečen, 18. julija 1885. Naslednje leto, po končanih bogoslovnih naukih, je bil poslan kot kaplan v Ribnico na Pohorju, kjer je služboval dve leti. Potem je prišel kot kaplan l. 1888 k sv. Magdaleni v Maribor. Že prihodnje leto 1889 je bil imenovan kornim vikarjem pri stolnici v Mariboru, katero službo je opravljal do 14. aprila 1893. Nekaj naš eno leto je bil pozneje stolni kaplan. 14. avgusta 1894 je bil imenovan veroučiteljem na slovenskih paralelkah c. kr. gimnazije v Mariboru. Po ustanovitvi ženskega učiteljskega pri č. šolskih sestrah v Mariboru je bil imenovan veroučiteljem tudi na tem zavodu. 31. avgusta 1909 je bil imenovan kanonikom kn.-šk. lavantinskega kapitelja v Mariboru.

Prerano, ah, mnogo prerano umrl gospod kanonik je bil izrazit, vrlo plemeniti značaj. Kot duhovnik je bil povsod vstrajno marljiv, apostolsko goreč delavec v vinogradu Gospodovem. Mnogo solz bode te dni teklo v prijazni Ribnici na Pohorju, kjer je bil skrajno priljubljen. Iz poznejšega življenja je posebno omeniti njegovo veliko ljubezen in neomajeno požrtvovalnost do ubogih slovenskih dijakov. Bil je namreč dolgo vrsto let blagajnik dijaške kuhinje v